

TOT DEN KONING GELEID.

(Naar Psalm XLV.)

Heft aan met lof en dank
 Akkoorden blij van klank!
 Galmt, galmt het uit,
 Trompetten, hel en klaar!
 Ruischt, blijder harpen snaar:
 Heil u, o Bruid!

Zingt nu het schoonste lied,
 Dat u de dichtkunst biedt!
 Juicht, rein en luid!
 Spant nu de snaar der stem!
 Lofzingt met kracht en klem:
 Heil u, o Bruid!

Benijdbaar is 't lot, dat haar wacht:
 Waar was ooit een Bruigom als Hij?
 Is wonderbaar Hij niet in macht?
 Niet de eerste in der heerlijken rij?

Wat is al de schoonheid der aard
 Bij 't schoon, waar Zijn aanschijn van straalt?
 Wat is al de macht van het zwaard
 Bij 't zwaard, door Zijn sterkte gestaald?

Zijn troon is een eeuwige troon,
 Zijn rijk een onwrikbaar gebouw;
 Hem dekt de onvergankelijke kroon
 Van recht en van waarheid en trouw.

En eedler dan 's aangezichts schoon
 En sterker dan 't grimmigste zwaard
 En meer dan de heerlijkste kroon
 Is 't hart van den Koning der aard.

Het recht had Hij lief tot den dood,
 Het onrecht heeft steeds Hij gehaat;
 Dies maakte Zijn God Hem zoo groot,
 Verhief Hem tot d' edelsten staat.

Hem jubelt de schepping haar lof,
 Erkent Hem vol vreugd als haar Heer;
 Hem kust zelfs de vijand het stof
 En buigt zich beschaamd voor Hem neer.

Waar was ooit een Koning als Hij!
 Waar was ooit een macht als Zijn macht?
 O Bruid, hoe gelukkig zijt gij!
 Hoe heerlijk is 't lot, dat u wacht!

Laat de vreugd zich uiten!
 Trommelen en fluiten,
 Harp en rinkelbom,
 Doet de tonen bruisen,
 Laat de snaren ruischen,
 Klink 't lied alom!

Luiten en cimbalen,
 Klinkende koralen,
 Roept uw blijdschap uit!
 Laat één toon weergalmen
 In uw blijde psalmen:
 Heil zij u, o Bruid!

Ja, heil zij u! O wonder van genade,
 Dat gij het hart des Konings boeien mocht!
 O, welk een eer! de Koning sloeg u gade,
 In groote liefde heeft Hij u gezocht.

Is 't wonder, dat gij schroomt, en niet durft nadren,
 Als ge aan u zelf, aan al uw zwakheid denkt?
 Is 't wonder, dat het bloed u ruischt door de adren,
 Als gij beseft, wie u Zijn liefde schenkt?

Neen, niet om wat ge uit eigen staat kondt wezen,
 Had Hij u lief; gij weet het, en gij beeft.
 Zaagt ge op u zelf, gij zoudt den Koning vreezen;
 Dit is uw schoon, dat ge uit Zijn volheid leeft.

Zijn hart doet heel uw hart van liefde jagen;
 Hij maakt u rijk; Hij plaatst u op Zijn troon;
 Hij doet een nieuwen naam, Zijn naam u dragen,
 En tooit uw hoofd met de overwinningskroon.

Zijn schoonheidsglans doet ook uw aanzicht schijnen
 Van schoonheid, waar de schepping zich voor buigt;
 Uw kleed, getooid met paarlen en robijnen,
 Is Zijn geschenk, dat van Zijn liefde tuigt.

Denk aan uw vroegren staat dan voorts niet weder,
 Vergeet al wat voorheen uw hart bewoog;
 Hij is uw Heer, zoo buig u voor Hem neder,
 Dan zijt gij schoon en lieflijk in Zijn oog.

Die schoonheid roemen wij met blijde tonen,
 En jubelen in 't heillot, dat u wenkt;
 Uw liefde zal des Konings trouw beloonen,
 En streelen Hem, die u Zijn liefde schenkt.

A. L.

